

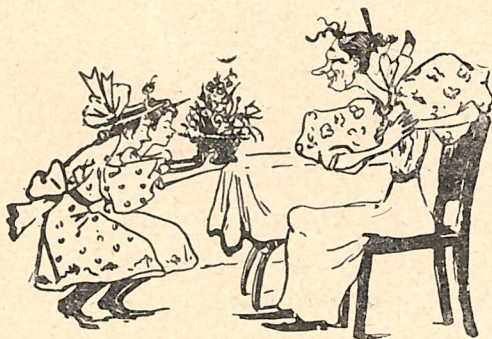
— Тя не мисли за цвѣтята.
Туй за тѣхъ ще е отплата.
Малко ракътъ ще я стисне, на

носа ѝ ще увисне. Ала мърки
ний ще вземемъ, безъ болежка
да го снемемъ.

Скоро всичко пригласиха. Съ
кошничката се явиха да здра-
висатъ стрина Злата. Съ ра-
достъ тя прие цвѣтята.

— Милички, благодаря! —
рече тя и носъ увя въ кош-

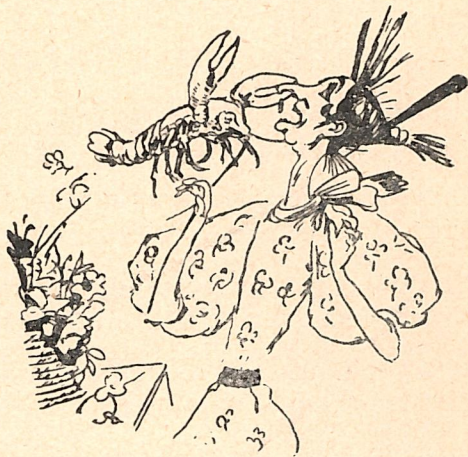

ницата... Но тозмигъ екна
кжщата отъ викъ — ракътъ
за носа я хвана и, увисналъ,
тамъ остана. А тя вика колко
може:

— Помощъ, помощъ! Оле,
Боже! Лѣкаръ викайте, умрѣхъ!

— Вече тукъ не е за смѣхъ!
— каза Лена. — Зле отива,
ракътъ здраво се забива!

— Трѣбва помощъ! — Лиза
рече и за лѣкаръ се затече.

Скоро лѣкърътъ дойде, опе-
рация направи и нещастното
носле отъ неканенъ гостъ из-
бави...

Отдалече стрина Злата ве-
че гледаше цвѣтята.